

PENTECOSTA (A)

Homilia del P. Josep M. Soler, abat de Montserrat
11 de maig de 2008

Que s'alegri el Senyor contemplant el que ha fet (Ps 103), cantava el salmista. Ho repeteix avui l'Església joiosa per la plenitud pasqual de la Pentecosta. I ¿de quina obra, germanes i germans estimats, s'ha d'alegrar el Senyor en contemplar-la? La perspectiva que ens dóna la Pasqua, ens permet de veure la unitat de tot el pla de salvació que Déu ha preparat per al gènere humà, des d'abans de la creació del món, quan per amor ens escollí perquè fóssim sants, fins a la plenitud dels temps al final de la història quan la humanitat redimida, ja sense cap llàgrima als ulls (cf. Ap 21, 4), serà lloança de la seva glòria (cf. Ef 1, 4.14). Des d'aquesta perspectiva, doncs, que engloba el disseny de la Saviesa divina sobre la humanitat, ens adonem de les grans meravelles que Déu ha fet i per les quals s'alegra.

S'alegra de la creació, que ha estat feta per mitjà del qui és la Paraula i és sostinguda constantment per l'alè diví que és l'Esperit; com més la ciència ens fa descobrir la immensitat i la dinàmica de l'univers, més meravellosa la descobrim, tot i la imperfecció que té perquè no és encara l'estadi definitiu. Déu s'alegra, semblantment, de l'encarnació del Fill, concebut per obra de l'Esperit Sant; de la seva obra salvadora duta a terme per la força del mateix Esperit del qual Jesús tenia la plenitud; una obra d'alliberament duta a terme per mitjà de la predicació guaridora i de la creu donadora de vida: si la creació és una obra admirable, la restauració de la humanitat per l'obra de Jesucrist encara ho és més. Déu s'alegra, també, per la resurrecció que culmina i garanteix tota l'obra salvadora del Senyor Jesús i és portadora de l'Esperit a la humanitat el qual a Pentecosta dóna naixença a l'Església. S'alegra, encara, de l'elecció i la santificació de cadascun de nosaltres, inserits per l'Esperit en la vida del Déu Trinitat. S'alegra de trobar-nos quan ens hem allunyat i de poder-nos oferir per l'acció de l'Esperit el perdó dels pecats. El Pare s'alegra amb el Fill i l'Esperit Sant amb una joia inefable en la unitat divina i en el do de la gràcia que vessa abundosa perquè les éssers humans en puguem participar.

El Senyor s'alegra contemplant el que ha fet. I en veure que tot *el que ha fet* el Senyor és a favor de la humanitat, l'alegria també és nostra: els cristians ens alegren contemplant el que el Senyor *ha fet*. I en donem gràcies. Perquè nosaltres no podem ser mai la causa de la nostra alegria profunda, limitats i pecadors com som. Només ho pot ser l'obra que Déu duu a terme en nosaltres gràcies a l'Esperit, que ens fa present Jesucrist ressuscitat i ens va transformant per dintre per fer-nos noves criatures semblants al Crist, vivint la novetat de l'Evangelí. Déu i la seva obra salvadora són la causa de la nostra alegria i, també, de la nostra esperança.

Avui, doncs, és dia de joia profunda perquè celebrant el coronament dels dons pasquals amb la vinguda de l'Esperit, celebrem la seva presència en l'Església i en cada cristià; una presència dóna testimoniatge de Jesucrist i transforma el món per anar-lo portant cap a la plenitud vers la qual s'encamina l'obra de la creació i la de la redempció del mal. L'Esperit Sant ens treballa per dins per alliberar-nos del que ens afeixuga; a més, dóna testimoniatge de Jesucrist en el nostre interior tot il·luminant-nos perquè creixem més i més en el coneixement de Jesucrist i puguem viure més d'acord amb la seva Paraula fins a ser semblants a ell. L'Esperit, d'altra banda, ens envigoreix perquè puguem donar amb fermesa testimoniatge de Jesucrist en la nostra societat i aportar-hi el valor de l'Evangelí. *Que s'alegri el Senyor contemplant el que ha fet*, sí. I que s'alegri, també, l'Església contemplant el que el Senyor *ha fet* i fa cada dia a favor d'ella. Que se n'alegri aquesta assemblea i cadascun dels seus membres. Alegrem-nos-en amb aquell goig que és fruit de l'Esperit Sant i pacifica el cor.

Però, aquest goig per les obres de l'Esperit s'ha de transformar en més caritat, en una major capacitat d'estimar. Perquè, tal com ens deia la segona lectura, *les manifestacions de l'Esperit són en bé de tots*, és a dir, són per l'harmonia i el bon funcionament del cos de Crist que és l'Església i a la qual ens hem incorporat pel baptisme *en un sol Esperit*. I són pel bé de tota la humanitat. Efectivament, és l'Esperit qui ens uneix, qui ens impulsa a estimar tot fent-nos descobrir el Crist

present en cada ésser humà i portant-nos a servir-nos mútuament. Aquest amor que es fa servei abnegat és la clau del nostre testimoniatge. En la societat actual, els qui miren els cristians des de fora de l'Església haurien de poder dir de nosaltres: mireu com estimen i estan disposats a donar la vida i a gastar el temps pels altres (cf. Tertul·lià, *Apologeticum*, 29, 7). Només l'amor podrà ser, pels nostres contemporanis, un signe vàlid de l'Evangelí i un testimoniatge creïble de Jesucrist. Aquest amor ha de portar al desig sincer de diàleg per construir la societat en la veritat i el respecte.

L'amor de caritat i el goig són dos fruits de l'Esperit inseparables. I són inseparables, també, de l'Eucaristia que ara celebrem sota l'acció del mateix Esperit Sant. Efectivament, l'Esperit que ha davallat sobre la paraula bíblica escrita per fer-la Paraula de vida en Crist, ara davallarà sobre el pa i el vi per convertir-los en el Cos i la Sang del Senyor ressuscitat i fer-los nodriment espiritual per a nosaltres. I abans de rebre'ls, demanarem que l'Esperit davalli sobre la nostra assemblea perquè harmònicament units per l'amor fratern formem el cos eclesial del Crist, també ell fruit de l'acció de l'Esperit Sant "que acaba l'obra de Crist en el món duent a terme la santificació de totes les coses" (cf. Pregària Eucarística IV).

Que s'alegri el Senyor contemplant el que ha fet. I així com es complau en les seves obres, que li sigui agradable la nostra ofrena eucarística i l'actitud del nostre cor. D'aquesta manera, ell ens mirarà complagut i nosaltres ens sentirem plens de joia, com els deixebles de l'evangelí, en contemplar amb els ulls de la fe el Senyor present enmig nostre.